

NAUČNÁ STEZKA HORNÍ BŘÍZA

č. 3 Zámek Víscky - zaniklá osada Ježlový

ZÁMEK VÍSKY, ZANIKLÁ OSADA JEŽLOVÝ

Poblží zámku stávala původně tvrz a ves Ježlový. Přesná poloha je zatím neznámá. V 2. pol. 13. století je zde uváděn Dluhomil z Jezevového vrchu /Jezev staročeský draček/. O sto let později sídlem Jeřicha z Ježlového z rodu pánu z Gutštejna - písemná zmínka r. 1386

Ves i tvrz byly za husitských válek v r. 1419 zničeny. Tvrz je v r. 1586 uváděna již jako pustá.

Pustinu získal František Šteinhach, majitel Krasovic. V letech 1690-1690 zde zřídil poplužní dvůr, kravín, ovcín a myslivnu. Pro novou osadu se ujalo jméno Víscky. V r. 1804 přechází do majetku Josefa Raaba, který si zde staví jednoduché pozdní barokní zámek, ke kterému byly později přistavěny obytné budovy a trojkřídlý hospodářský dvůr. Celý areál tak získal čtvercovou podobu. Před vchodem do zámku stála barokní polygonální kaplička zdobená u vchodu volutovitými křídly.

V r. 1833 měly Víscky sedm popisných čísel a to: dvůr, ovcín s obytným stavením, myslivnu, cihelnu, vodní hamr a dva obytné domy. Ke statku náležel rybník Hamr a mlýn.

Po smrti Josefa Raaba zde hospodaří syn Antonín a vnučka Marie, nazývaná „Pídelka“, neboť se provdala za svobodného pána Pídelu z Anintenhachu. Hospodaření se nedáří, velkostatek upadá a zadlužuje se, dochází k nucené úřední správě a k exekuci.

Úřední správu přebírá velkoobchodník z Prahy p. Isidor Schmiedel a v exekuci dražbě výhodně získává Víscky za 90.000 zlatých. Za tento podhodnocený odhad se stal držitelem značného majetku, neboť cena pozemků víseckého dvora výrazně vzrostla objevením ložisek jakostního kaolínu a černého uhlí, protože v naději na záchranu velkostatku před finančním úpadkem založila baronka Marie Pídelová 1 km od zámku kaolínovou továrnu.

V r. 1895 přebírá panství syn Maxmilián Schmiedel, který se žítvé zajímá o zavedení kaolínový průmysl a těžbu uhlí. To se téží ve dvou směrech v nedalekých Čábalkách: „Nanebevstoupení Páně“ a „Pokrok“. Způsob těžby byl však primitivní pomocí krumpáčů, vrtáček, věder a rumpálů. Činnost prvního dolu byla ukončena v r. 1920, druhého pak v r. 1929.

Dveřice písební kapličky

Zchátralá hospodářská budova

Stápliska horníků z doba - Pokrok.

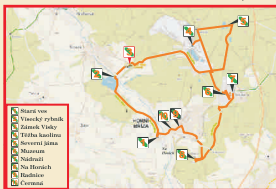
Poblíž na zámek z parku

Mlýnské zámečkové budovy

Mlýnské zámečkové budovy - Historický výhled

- Starší ves
- Vísecký rybník
- Zámek Víscky
- Těžba kaolínu
- Severní jáma
- Muzeum
- Nádraží
- Na Horních
- Radiolac
- Cvermác

V r. 1927 zemřel majitel kaolínky a velkostatku Víscky Maxmilián Schmiedel. Jako dědičí byli ustanoveni jeho synovci František Ferdinand a Jiří Goldeggové Lindenburgové. Ferdinand a Jiří se přestěhovali na Víscky a velkým nákladem zámek opravili. O vedení kaolínky nejevili zájem a celkem rádi ji pronajali Západočeské kaolínové společnosti. Ta jí od nich pak v r. 1930 odkoupje, bratři se stali členy správní rady společnosti. Jiří Goldegg hospodařuje půdu a Ferdinand se stará o lesní hospodářství velkostatku.

Se začátkem 2. světové války Ferdinand odchází na německou frontu, Jiří zůstává na statku a také vyprávně pomáhal trnovským malorolníkům plnit odvod předepsaných dávek obilí.

6. května 1945 zatýká revoluční Národní výbor v Trnově Jiřího Goldegga. Byl obviněn ze spolupráce s Němci a převezen k výslechu do Kaznějova. Národní stráž obsadila zámek, veškerý majetek byl Národním výborem zajištěn, manželky a děti Jiřího i Ferdinanda byly v zámku strženy. Po vyšetřování byl Jiří propuštěn z vazby a byl mu umožněn odchod do Rakouska, jeho manželka a švagrová, obě Češky zůstávaly s dětmi v ČR. Ferdinand padl jako příslušník německé armády a František byl v revolučních dnech zastřelen na zámku v Chanovicích místními obyvateli.

Na základě „benesovských dekretů“ byl majetek velkostatku konfiskován. Půda byla rozparcelována mezi zájemce a lesy znárodněny. V květnu 1948 přebírá správu víseckého zámku obec Trnová.

Kravin a stáje využívá v době své činnosti Jednotné zemědělské družstvo (1932 - páteček 90. let) , kůly a stodoly chátrají a rozpadají se, kaplička neboť pro neutečený sráž zbourána. V 50. letech bylo v zámku uskutečněno několik ozdravných letních pobytů dětí. Od počátku 60. let do r. 1992 byla obytná budova zámku využívána jako sklad sanitárního materiálu včetně některého zdravotnického zařízení pro jednu vojenskou polní nemocnici, byl zde zřízen sklad civilní obrany a požární techniky.

Zchátralé objekty odkoupil v r. 1996 od obce Trnová podnikatel Petr Dabčák, který vybudoval jízdrnu, park a zámek, hospodářské budovy i okolí uvedl do původní podoby. V současnosti slouží zámek a bezprostřední okolí k rodinnému bydlení majitele a jako jezevecký areál.

PARTNEŘI PROJEKTU:

